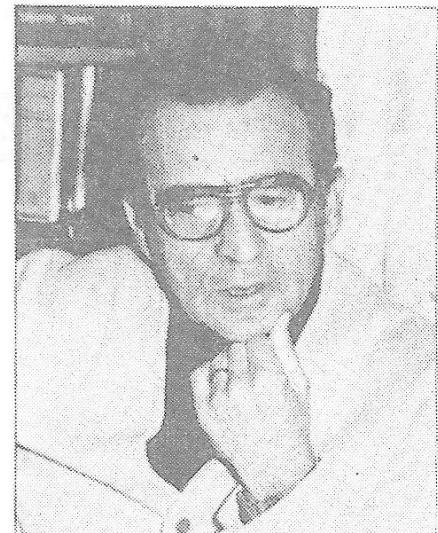

דברים על קברו של ד"ר אריה נפתלי

מאת: חוה רצון

ד"ר אריה נפתלי; שם דבר.
מי חשש שיוומו הגיע כל-כך מהר.
הואאמין היה מהמבוגרים והוותיקים בתוכנו, אבל אישיותו
היתה צעירה כל-כולה, בהופעתו, במראהו, בתנועותיו,
בתגבובתו וועל לכל במחשבותיו וברגשותיו.
הוא היה אדם מלא חיים, מלא חיות ועירנות. כל חייו לחם
למען מעמדה ובכוחה של הגרפולוגיה המדעית.
הגושא הזה היה בבת עיניו ואני זה פלא, הוא למד אצל אחד
מגדולי הגרפולוגים של כל הזמנים: רוזלף פופל, רופא, נירולוג
ופסיכיאטר, שייסד חוג לגרפולוגיה באוניברסיטת המבורג
חיקרטית והיה היחיד עד היום שמנונה פרופסור לגרפולוגיה
וניהל את החוג במשך 20 שנה, עד מותו.

בפופל ראה נפתלי את מورو העיקרי והוא הרבה להזכירו.
אכן, אין בתוכנו עוד גרפולוג בעל הכשרה מקצועית כמו זו של אריה נפתלי, סיים את
לימודי בהמבורג כדיcontinuer לרפואה ולגרפולוגיה.
חלומו של נפתלי היה לראות את הגרפולוגיה בישראל נכנסת ומתייצבת בתוך שער
האקדמיה. למען הגשמה חלומו זה, הוא נאבק על הרמת קרנה של הגרפולוגיה המדעית,
בראש ובראשונה ע"י קביעת דרישות מקצועיות חמורות לכל מי שעבד בגרפולוג. הדרישות
האלו היו:

רמת לימודים גבוהה, ידע רחב, כושר מקצועי מעולה ושמירה על אтика מקצועית.
לא תמיד היה לגרפולוגים קל אותו. הוא לא נרתע מביקורת, ממאבקים ואך מהסתערות על
אליה שהוא ראה בהם מפרי הכללים הללו, ובעיקר על חובבים שלטניים, שהוא מעולם לא
חסך מהם את שבתו, אפילו עליה לו הדבר בעונת ובנסיבות ולא אחת עשה לו גם אויבים.
אולס בביטנו, בתוככי האגודה לגרפולוגיה מדעית, אשר בה שורר יחס של רצינות וכבוד
לגרפולוגיה, הוא היה הדמות המרכזית, המדריך והמשפיע.

בתקופה הראשונה, אתרי שהוא ייסד, יחד עם כמה חברים את האגודה, הכל סבב סביבו.
או לא היו לנו האמצעים לשוכר אולס לפגישותינו, ובמשך תקופה ממושכת התאספנו
בקביעות לדינונים ולעינויים בחדרי עבדותם שלו ושל מיכל בתו.

נפתלי ארך אותנו תמיד בחום ובמאור פנים.
גם כשהאגודה התרחבה, מספר חבריה גדול והמקום נהייה צר, תמיד נמצא מושב והוגש
כיבוד לכל אחד ואכן הפגישות המקצועיות היו גם לפגישות הכרות וידידות.

אין לי ספק שתקופה זו תרמה הרבה לגיבושנו החברתי.
ואם יש היום דינאמיקה חברתית כה חיובית בין חברי האגודה; אם יש מה שנקרה בשפה
יום-יום "פיגוגו" כזה בין החברים, זה לא מעט בזכות אישיותו הקובשת של ד"ר נפתלי,
אשר תמיד אפשר היה לפנות אליו ולקבל עצה והדרכה.
צר לנו מאד שהוא עזב אותנו. אנו מרגנישים מאד בחסרונו ו משתתפים בצערים של רعيתו
יהודית, מיכל חברותנו ושאר בני המשפטה.
אבד לנו עמית חשוב ויקר - אשר זכרו, נשאר ויישאר חי וTONOSSET בתוכנו.